

regNum=8185&conv=9

7. Проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо встановлення відповідальності за порушення порядку та правил використання повітряного простору України експлуатантами безпілотних повітряних суден від 07 лист. 2022 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=75153

УДК 343(043.2)

Побожна Д.А., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
м. Одеса, Україна
Науковий керівник: Степаненко О.В., к.ю.н., доцент

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЗАКОННЕ ВИКОРИСТАННЯ З МЕТОЮ ОТРИМАННЯ ПРИБУТКУ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ, БЛАГОДІЙНИХ ПОЖЕРТВ АБО БЕЗОПЛАТНОЇ ДОПОМОГИ

В період воєнного стану гуманітарна допомога є дуже важливою. Багато осіб потребують гуманітарної допомоги, але є недоброчесні громадяни, які користуються цим становищем та наживаються на цьому. Відреагувавши на протиправні дії з гуманітарною допомогою, запроваджено зміни до чинного законодавства та передбачено відповідальність за незаконне використання гуманітарної допомоги.

3 квітня 2022 року було прийнято Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконне використання гуманітарної допомоги» [2], яким Кримінальний кодекс України доповнено статтею 201-2 – «Незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги» [1].

Відповідно до Закону, гуманітарна допомога – це цільова адресна допомога, яка надається як і в грошовій формі так і у вигляді речей, засобів гігієни чи предметів побуту, виконання робіт чи надання послуг, вона є повністю безоплатною для осіб, яким вона надається. Крім того, гуманітарною допомогою може й бути благодійна діяльність [3].

Згідно із Законом, благодійна діяльність – особиста або майнова добровільна допомога, що не передбачає одержання благодійником прибутку, сплати будь-якої винагороди чи компенсації від

отримувача такої допомоги (бенефіціар) [4]. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування здійснюють контроль у сфері благодійної діяльності, в межах своїх повноважень. Усі суб'єкти благодійної діяльності несуть цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну та кримінальну відповідальність за порушення законодавства [4].

Відповідальність за вчинення таких дій, відповідно до чинного законодавства – накладення штрафу від 2000 до 3000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян; виправні роботи до двох років; обмеження волі до чотирьох років; позбавлення волі від трьох до семи років з конфіскацією майна [3].

Відповідно до положень ст. 201-2 КК України, продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, вчинені у значному розмірі караються штрафом від двох до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років [1].

У ч. 1 ст. 201-2 ККУ передбачено, що кримінально-караним є – використання, продаж товарів, які є гуманітарною допомогою чи благодійністю, а також - укладення інших правочинів пов'язаних з гуманітарною допомогою чи благодійною діяльністю [1].

Предметом цих кримінальних правопорушень є – гуманітарна допомога, благодійні пожертви та безоплатна допомога. Особливо кваліфікуючими ознаками такого правопорушення будуть: вчинені дії організованою групою; під час надзвичайного або воєнного стану; в особливо великому розмірі – якщо загальна вартість гуманітарної допомоги перевищує у 3000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Станом на 2023 рік – 4 026 000 гривень [5].

Враховуючи прийняті зміни до чинного законодавства щодо гуманітарної допомоги, можна сказати, що вони є досить доречними та відповідають сьогодишнім реаліям.

Література

1. Кримінальний кодекс України від 05 квіт. 2001 р. № 2341-III (із змінами та доповненнями). *Верховна Рада України*: офіц. веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#n3920>

2. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконне використання гуманітарної допомоги: Закон України від 24 бер. 2022 р. № 2155-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-20#Text>

3. Про гуманітарну допомогу: Закон України від 22 жовт. 1999 р. № 1192-XIV (ст. 1, ст. 2, ст. 3). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14#Text>

4. Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України 5 лип. 2012 р. № 5073-VI (ст. 1, ст. 26, ст. 27). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17#Text>

5. Юридична газета. URL: <https://yur-gazeta.com/golovna/kriminalna-vidpovidalnist-za-vikoristannya-gumanitarnoyi-dopomogi-ne-za-priznachennyam.html>

УДК 342.92(043.2)

Поволоцький М.М., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Вінниця, Україна
Науковий керівник: Бахаєва А.С., к.ю.н.

ІНДИВІДУАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА ПРАВОПОРУШЕНЬ В СФЕРІ АВІАЦІЇ

В Україні спостерігається стійка динаміка зростання кількості правопорушень, насамперед це можна пов'язувати зі складною ситуацією в середині країни. Небезпека правопорушень полягає в їх масовості, а також у значних збитках, що завдаються суспільству. Саме тому держава повинна розуміти цю небезпеку правопорушень для всього суспільства, що, своєю чергою, змусить відповідні органи здійснювати профілактику не лише злочинів, а й кримінальних правопорушень. Не винятком в розрізі дотримання встановлених норм поведінки є й сфера авіації. Профілактика правопорушень в якій є предметом виняткової необхідності, адже пов'язана перш за все з масштабністю настання негативних наслідків за порушення загальноприйнятих норм поведінки.

Тому, в рамках нашого дослідження необхідним, на нашу думку, є вивчення індивідуальна профілактика правопорушень в сфері авіації.

Зокрема, О.М. Джужа визначає індивідуальну профілактику як своєчасний вплив на тих осіб, від яких першочергово надходить загроза ймовірності вчинення злочину. У цьому разі йдеться про чітку дію уповноважених органів на конкретну особу та її оточення після появи сигналу щодо можливої криміналізації зазначеної особи. За такого підходу до визначення індивідуальної профілактики об'єктом профілактичних дій визнається певна